

STATLIGT STÖD

C 23/96 (ex NN 181/95)

Italien

(96/C 368/02)

(Text av betydelse för EES)

*(Artiklarna 92, 93 och 94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)***Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 93.2 fördraget, till andra medlemsstater och berörda parter vad avser stöd som sardinska myndigheter beviljat till sardinska skeppsredare**

Genom följande brev har kommissionen meddelat den italienska regeringen sitt beslut att inleda förfarandet.

”Kommissionen har genom de uppgifter som har lämnats i ett klagomål uppmärksammat på den regionala stödordning till förmån för rederiverksamhet som införts genom regionallag nr 20 av den 15 maj 1951, ändrad genom regionallagarna nr 15 av den 19 juli 1954 och nr 11 av den 4 juni 1988. Denna ordning infördes innan Romfördraget trädde i kraft, men har ändrats betydligt genom bestämmelser som infördes efter Romfördragets ikraftträdande. Eftersom de italienska myndigheterna inte har underrättat kommissionen om dessa ändringar anser kommissionen att det rör sig om ett icke anmält stöd.

I enlighet med förfarandet i artikel 93.3 i Romfördraget har de italienska myndigheterna anmodats, genom skrivelser av den 10 september och den 23 november 1993, att lämna information om den nämnda stödordningen, vilket de italienska myndigheterna gjorde genom skrivelse av den 20 december 1993. Under ett bilateralt möte i Rom den 18 januari 1994 underrättades kommissionens företrädare om att ärendet inte hörde till transport- och sjöfartsministeriet utan till industriministeriet, samt att ärendet skulle hänskjutas dit. Genom skrivelse av den 7 mars 1995 påminde kommissionen de italienska myndigheterna om deras åtagande att sända ärendet till den behöriga nationella myndigheten och begärde ett svar. Trots två skriftliga påminnelser av den 2 augusti 1994 och den 31 juli 1995 har kommissionen inte fått något svar.

Av den berörda regionallagen framgår det att stöd endast kan beviljas redierier och andra underleverantörer som har huvudkontor och skatterättslig hemvist samt rederihamn på Sardinien. Stödet är dessutom beroende av att redarna förpliktar sig att anställa sardinska besättningsmedlemmar.

Enligt ordningen om regionalt investeringsstöd beviljas stödet i form av lån till lägre ränta, med 4,5 % för kon-

struktion, ombyggnad och reparation av fartyg, och med 3,5 % för köp. Stödet får högst utgöra 20 % av kostnaderna vid konstruktion, ombyggnad, modifikation och reparation, samt 60 % i alla andra fall (det vill säga köp). Skillnaden mellan räntan på denna typ av lån och den ränta som en konkurrerande redare kan få under samma förhållanden (17–22 %) innebär en subventionering av rederiet.

Återbetalningen av lånet sker i form av tolv årliga avskrivningar och påbörjas först tre år efter det att fartyget har tagits i bruk. Det framgår av informationen från de italienska myndigheterna att sardinska industrikreditinstitutet sedan 1951 har undersökt och godkänt 54 låneansökningar motsvarande en summa på totalt ca 17,3 miljarder lire (8,6 miljoner ecu) och att ca tolv ansökningar om sammanlagt ca 134 miljarder lire (66,5 miljoner ecu) handläggs för närvarande, dvs åtta gånger den summa som beviljats mellan 1951 och 1993.

Om det enbart är fråga om köp av ett fartyg genom finansiering, finns det enligt regionallagen, som ett alternativ till lågräntelån, en möjlighet att bevilja berättigade rederier ett stöd i form av 'hyra' som motsvarar skillnaden mellan de årliga amorteringar som beräknas enligt referensräntesatsen och de som beräknas enligt en räntesats på 5 %. Referenssatsen är den sats som tillämpas för fartygslån när bidraget beviljas. Eftersom de italienska myndigheterna inte har lämnat en förklaring av den exakta innebörden av det planerade lånet, kan kommissionen inte fatta ett beslut om huruvida sådana åtgärder är förenliga med fördraget.

Enligt artikel 92.1 i Romfördraget är varje stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Information som sänts till kommissionen avslöjar att ca 96 % av varorna från resten av gemenskapen transporteras till Sardinien med fartyg och

att ca 94 % av varorna från Sardinien transporteras till resten av Europa på samma sätt. Dessutom styrs 65 % av all turisttrafik mellan gemenskapen och Sardinien (passagerare med fordon) av rederierna på marknaden.

Kommissionen anser att de italienska myndigheterna inte har lämnat den information som vid flera tillfällen krävts och som skulle göra det möjligt att jämföra denna regionala stödordning med bestämmelserna i Romfördraget. Dessutom uppfyller inte detta investeringssystem de villkor för undantag som anges i artikel 92.2 i Romfördraget. Det rör sig varken om stöd av social karaktär till enskilda konsumenter eller om stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser. På liknande sätt verkar det som om stöden, på basis av den information som lämnats, inte motsvarar villkoren i artikel 92.3 i fördraget eftersom de inte är avsedda att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning, eller främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse. Vad gäller artikel 92.3 c som rör stöd för att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner krävs det uttryckligen att stödet inte på något sätt får påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Eftersom handeln mellan den italienska kontinenten, Sardinien och Korsika är av gemenskapsintresse, kan kommissionen anse att varje stöd som beviljas ett företag som har verksamhet på marknaden i fråga snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen.

Dessutom konstaterar kommissionen att denna lagstiftning vidmakthåller bestämmelser som på grund av nationalitet är diskriminerande, vilket strider mot artiklarna 6, 48.2 och 52 beträffande fri etableringsrätt i Romfördraget, eftersom bidraget i fråga är beroende av att redarna har sitt huvudkontor och sin skatterättsliga hemvist på Sardinien, samt att de registrerar sina fartyg på Sardinien och anställer sardinska besättningsmän.

Mot bakgrund av ovanstående har kommissionen beslutat inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget för att erhålla mer heltäckande information från de behöriga italienska myndigheterna och från andra medlemsstater och berörda parter.

Kommissionen vill göra Er uppmärksam på sitt meddelande, offentliggjort i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 156 av den 22 juni 1995, beträffande medlemsstaternas skyldighet enligt villkoren i artikel 93.3 i Romfördraget, där det specificeras att varje stöd som beviljats olovligen, dvs innan kommissionen har fattat ett slutgiltigt beslut, enligt förfarandet i artikel 93.2 i Romfördraget kan bli föremål för krav på återbetalning från bidragstagarna.

Återbetalning av stödet enligt förfarande och bestämmelser i italiensk lag, särskilt vad beträffar ränta på statens utestående medel, skulle innebära ränta sedan dagen för beviljandet av det olovliga stödet. Detta är nödvändigt för att återställa status quo genom att avlägsna alla finansiella fördelar som erhållits olagligt sedan dagen då stödet betalades ut.

Kommissionen vill också informera Er regering om att texten till beslutet att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* för att andra medlemsstater och berörda parter skall kunna lämna synpunkter."

Kommissionen anmodar andra medlemsstater och berörda parter att meddela kommissionen invändningar rörande åtgärderna ifråga inom en månad från och med detta meddelandes datum, till följande adress:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel.

Dessa invändningar kommer att meddelas till den italienska regeringen.